

Η ΑΠΟΜΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΡΠΕΝΤΕΡ

Τώρα που είμαι στην πόλη, είχα καιρό για μια νέα υπόθεση κι έτσι δεν ήξερα τι να κάνω. Δεν έβγαινα ποτέ έξω, παρά μόνο όταν τελείωναν οι τσιχλόφουσκες Κάρπεντερ.

Μια μέρα που βγήκα για να εφοδιαστώ με τσίχλες, πήγα και είδα την καλύτερή μου φίλη, την Όλγα. Της είπα: «Δυο τσίχλες Κάρπεντερ». Όπως πάντα, η φίλη μου μου έδωσε ένα ποτήρι λεμονάδα. Μετά μου έδωσε και τις νόστιμες Κάρπεντερ. Έτσι άνοιξα το περιτύλιγμα. Ήταν λες και είναι μια Χάμετ. Οι Χάμετ είναι οι τσίχλες που σιχαίνομαι. Δεν είναι καθόλου νόστιμες και είχαν κι άλλο χρώμα. Όταν το είπα στην Όλγα, έμεινε μαρμαρωμένη. Για αυτό ανέθεσε την υπόθεση σ' εμένα. Η υπόθεση ήταν να βρω τι την έκανε έτσι σε γεύση και χρώμα. Η αμοιβή ήταν είκοσι πακετάκια Κάρπεντερ! Ήταν η καλύτερή μου προσφορά σε όλη μου τη ζωή. Στο τέλος είπα: «Βεβαίως και θέλω, Όλγα!».

Έτσι έφαξα να βρω στοιχεία. Μετά από πέντε λεπτά βρήκα δυο στοιχεία. Το ένα ήταν ένα σκισμένο χαρτάκι που δεν κατάλαβα κάτι άλλο εκτός από αυτά: Αουραί... καλ... έκαν... τ... δ... σ...! Το δεύτερο στοιχείο ήταν μια ουρά αουραίου. Δηλαδή είχα να κάνω με τον Αουραίο! Αυτό ήταν στο σκισμένο χαρτάκι. Έλεγε: Αουραίε. Τι να έκανε άραγε καλά ο Αουραίος;

Έπρεπε να μιλήσω στην Όλγα, που με άκουσε προσεκτικά όπως πάντα. Στο τέλος είπε: «Να κοιτάξεις στην κούτα που πήρα χθες, άγγελέ μου!». Εγώ συμφώνησα μαζί της και είδα πατημασιές. Τις ακολούθησα και βγήκα σε ένα μικρό σπίτι. Πριν μπω μέσα, κοίταξα την ώρα. Ήταν 4:33. Έπρεπε να προλάβω το μεσημεριανό.

Όταν πήγα στη μαμά μου, αυτή με περίμενε θυμωμένη και μου είπε:

«Δεν ήρθες στην ώρα σου! Έχεις νέα υπόθεση;». Έγνεψα καταφατικά. «Πήγαινε να διαβάσεις».

«Εντάξει, μαμά!»

Βεβαίως και δεν έδωσα προσοχή. Μετά από μισή ώρα βγήκα έξω για να δω τι δουλειά είχε ο Αουραίος. Στο μυαλό μου είχα τις λέξεις στο σκισμένο χαρτάκι. Δεν μπορούσα ακόμη να βρω ποιος ήταν πίσω από αυτά! Έπρεπε να πάω στην Όλγα να μιλήσουμε.

«Όλγα;» τη ρώτησα.

«Τι, γλυκούλη μου;»

«Δεν είμαι γλυκούλης» γρύλισα. «Ήθελα να σε ρωτήσω κάτι. Θα πάρεις νέο κουτί από Κάρπεντερ;»

«Ναι, αύριο» είπε και μετά μου έδωσε τη λεμονάδα. Την ήπια μονορούφι και έφυγα.

Όταν έφτασα στο σπίτι, κλείστηκα στο δωμάτιό μου. Ήπια 4 κιλά γάλα. Μετά, κάτω από την πόρτα του δωματίου μου, ήρθε μια πίτσα Σαλβατόρε με ωραία, ζεστή και καλοψημένη ζύμη, και είχε στο κουτί της ένα CD. Το έβαλα να παίζει στον αρχαίο μου υπολογιστή. Άνοιξε και έδειξε τον Φίδη και τον φίλο του τον Αουραίο να κρατάνε μια εφημερίδα που

έγραφε: «Ο Κλουζ, ο ιδιωτικός ντετέκτιβ της πόλης μας, στήνει τις υποθέσεις εκείνος και τις λύνει, για να νομίζουμε ότι είναι καλύτερος κι από τον Σέρλοκ Χολμς. Επίσης, θέλει να γίνει πλούσιος και να μας στοιχίζει πέντε ευρώ για το τίποτα». Αμέσως μετά το βίντεο έκλεισε ξαφνικά κι έσβησε. Δεν άναβε πάλι. Μου είχαν βάλει ιό στον υπολογιστή.

Μετά θυμήθηκα το μικρό σπίτι που είχα δει. Πήγα ως εκεί με το ποδήλατο μάουντεν που είναι δικό μου. Μου το είχε δώσει η μαμά μου στα γενέθλιά μου. Έβαλα ταχύτητα 24, επειδή βιαζόμουν. Όταν έφτασα, είδα ξανά το σπίτι. Μπήκα και τρόμαξα επειδή υπήρχε μια αράχνη και ήταν πάνω στον ώμο μου. Την έδιωξα με φρίκη και συνέχισα να ψάχνω. Στο τέλος βρήκα ένα πακετάκι Κάρπεντερ που ήταν άδειο κι έναν μεγάλο ψόφιο αρουραίο. Δε με βοήθησαν πολύ, αλλά με βοήθησε το ότι βρήκα ένα μηχανήμα που έπαιρνε από μια κούτα Κάρπεντερ τα πακετάκια και τα άδειαζε. Μετά έβαζε μια Χάμετ χρησιμοποιώντας ταυτόχρονα κι ένα μπλε-μαύρο υγρό. Για αυτό κι είχαν άλλο χρώμα! Έτσι βγήκα από το εργοστάσιο. Ήξερα τι να κάνω!

Έπρεπε να παρακολουθήσω το περίπτερο το πρωί για να δω ποιοι έκλεβαν τα κουτιά με τις Κάρπεντερ και γιατί τις ανταλλάζανε αντί να τις πουλήσουν. Ακόμα, έπρεπε να πω στην Όλγα τι είχα βρει και τι υποψίες είχα. Της τα είπα με το νι και με το σίγμα. Η Όλγα, όσο έλεγα την ιστορία, μου άφησε ένα αναψυκτικό με γκαζόζα. Την ήπια, αλλά άφησα και λίγο για να δροσιστεί η γλώσσα μου. Μετά πήρε ένα τσιγάρο, αλλά δεν το άναψε όπως συνήθως.

Στο τέλος πήγα σπίτι, μπήκα στην μπανιέρα κι άρχισα να σκέφτομαι. Ο Αρουραίος δεν ήταν μόνος. Η εφημερίδα με έγραφε, κι αυτός έκανε απομίμηση τις τσίχλες Κάρπεντερ! Βγήκα από την μπανιέρα. Τάισα το χάμστερ που είχα πάρει από την υπόθεση με το φάντασμα του μπλε καρουσέλ. Πήγα για παρακολούθηση στο περίπτερο. Ευτυχώς η μαμά μου είχε βραδινή βάρδια, όπως συνήθως. Κρύφτηκα στους θάμνους. Μετά από μιάμιση ώρα είχα πιει όλο το γάλα μου και άρχισα να διαμαρτύρομαι. Εμφανίστηκε ξαφνικά ο Αρουραίος και άρπαξε το κουτί που είχε φέρει πριν από λίγο το φορτηγό. Έτρεξα να τον προλάβω. Όταν έστριψα, ήταν άφαντος.

Μετά, μια λάμπα υπήρχε στο κεφάλι μου! Πρέπει να βρω τη Μαρί για τη βοήθειά της. Εξάλλου, είχε εξυπνάδα 156! Χτύπησα το κουδούνι της κι η πόρτα άνοιξε αστραπιαία. Η Μαρί με έβαλε μέσα κι εξίσου γρήγορα την έκλεισε.

«Έχουν κάνει απομίμηση τις Κάρπεντερ» είπε.

«Το ξέρω» απάντησα. «Μπορείς να με βοηθήσεις;»

«Φυσικά!» απάντησε.

Της έδειξα την τσίχλα που είχαν κάνει απομίμηση. Πήρε ένα κομματάκι από τη δέθεν Κάρπεντερ και το έβαλε σε έναν από τους δοκιμαστικούς σωλήνες της. Έφυγα για να πάω σουπερμάρκετ για να αγοράσω το γάλα που σκεφτόμουν. Στη συνέχεια πήγα να κοιμηθώ. Έβαλα έναν δίσκο των Ρόλινγκ Στόουνς και κοιμήθηκα σαν κούτσουρο!

Το πρωί είχα ένα σχέδιο. Πήγα στα γραφεία των εφημερίδων. Διαπίστωσα ότι οι εφημερίδες ήταν ένα εφέ. Μετά πήγα στην Όλγα να της πω το σχέδιό μου και αυτή συμφώνησε.

Την επόμενη μέρα φτιάξαμε ένα ψεύτικο κουτί με Κάρπεντερ. Κρυφτήκαμε πίσω από τον θάμνο και περιμέναμε. Όταν είδαμε τον Αρουραίο, βγήκαμε από τον θάμνο. Η Όλγα του είπε να σταματήσει, γιατί θα το έλεγε στους γονείς του. Ο Αρουραίος τότε σταμάτησε κι έτσι τελείωσε η υπόθεση με την απομίμηση των Κάρπεντερ.

Όσο για τις Κάρπεντερ, μου ήρθαν κι άλλες πέντε σαν δώρο από τον... Αρουραίο!